

PIKNIK UPOKOJENCEV

Upokojenci, vozači, kuharji pa tudi harmonika na letošnjem upokojenskem pikniku.

Slovensko Društvo Melbourne je v nedeljo 15. marca priredilo v kraju Noogee, blizu Toronga Falls, piknik za slovenske upokojence. Člani S.D.M. so preskrbeli prevoz za kakih 50 oseb in razporeženje je bilo pri vseh tako odlično, da so bili organizatorji izredno zadovoljni z uspehom. Na piknik so bili povabljeni tudi taki, ki niso člani Upokojenskega krožka S.D.M. in so zato še posebej cenili družabnost in dobro voljo, ki je ljudem v starejših letih še toliko bolj potrebna kot mladim.

DARKO HRIBERNIK

‘JADRAN’ V 1. AMATERSKI LIGI

Sezona v prvi amaterski nogometni ligi se je že pričela. Edini slovenski nogometni klub v Melbourne in menda celi Avstraliji, “Diggers Rest”, ki ga sestavljajo in vzdržujejo člani “Jadrana”, je zaključil lansko sezono z zelo zadovoljivim uspehom. To, da letos tekmujejo v višji ligi, nam samo narekuje, da se bodo morali vsi veliko več truditi, kajti brez truda in discipline jim lahko uspeh kaj hitro izostane.

Novi odbor nogometne sekcije, s predsednikom Tonetom Poklarjem na čelu, se je zaobljubil, da bo tudi letos dal vse od sebe in pomagal pri organizaciji in pridobivanju denarnih sredstev. Razen denarne podpore, ki jo nudi SPSK “Jadran”, je letos skočilo na pomoč tudi nekaj naših poznanih obrtnikov. Ponudili so denarna sredstva za nove majice za prvo in drugo moštvo, za nogavice in tudi nove nogometne žoge.

Akcija zbiranja denarnih sredstev pa se tukaj ne konča. Sami igralci večkrat na leto prirejajo veselice, organizirajo loterije, pa tudi izlete. Ves dobiček gre v isto ‘mavho’. Veliko pridnih rok je potrebo, veliko delovnih ur podarjeno in veliko znoja preteče preden se pokaže uspeh.

In če se ne?! Nekaj kritičnih besed posameznikov lahko ves ta vloženi trud uniči v nekaj trenutkih. Zato je potrebno razumevanje, kajti tudi to je ogromna podpora, ne samo igralcem, ampak tudi vsem ostalim, ki se trudijo za kulisami nogometnega igrišča. Potrebna je podpora vas vseh, ki se zanimate za nogomet, pa naj bo to z bodrenjem igralcev na igrišču ali pa z bodrilno besedo, kadar vidite nekoga hoditi s povešeno glavo, ker sta bili izgubljeni dve točki.

Cilj kluba letos ni “Diggers Rest” uvrstiti na najvišja mesta v ligi. Toda, če se bomo zavedali vsak “svojega”, bo ogromen uspeh za nas vse, ko bomo videli naš slovenski nogomet trdno zasidran v “zlati sredini” končne lestvice.

Tekme nogometnega kluba “Diggers Rest”—Jadran se bodo v naslednjih nekaj tednih vrstile takole:

4. kolo: Diggers Rest : Diamond Valley; 5. kolo: East Altona : Diggers Rest; 6 kolo: Diggers Rest : Endeavour Hills; 7. kolo: Melbourne University : Diggers Rest in 8. kolo: Diggers Rest : Epping Thistle.

Igralci “Diggers Rest”—Jadrana ob pričetku svoje prve letošnje tekme

OB DNEVU MAMIC.... se vsak od nas, na svoj način, spominja svoje mame, še žive ali pa že pokojne. Zato tudi ne smemo obsojati onega, ki poskuša svojo žalost utopiti v pijači.

Danijela Hliš—Thirion:

—PIJANEC—

Sedim na postelji,
nemiren in pijan,
a še nalivam,
ves bolan,

bolan od nje,

ki se je včeraj poslovila;

MAMA, zakaj?

Jaz ljubim te, pijem na tvojo smrt;
rad bi ti dal na pot ljubezen mojo,
pa si prehitro šla,
ostala si tam daleč,
v domovini mojih sanj,

MAMA, pozabil sem še hojo tvojo...

Dejala si, da je življenje gnezdo čebel,
in da bom jaz našel med;
zakaj brez tebe, mati?

Jaz raje bi umrl,
kot da zdaj v tujini pijan trpim
in MATI, ni medu, le ose in čebele!

Ležim ob grobu neznanem,
ne grem na letalo, ne bo me na pogreb;
steklenico objemam, in jo kličem “mama”;
omamljen od trpljenja in vina,
in v glavi sika gad:

MAMA, dvanajst let

si me čakala...in zaspala.

TOKRAT V ADELAIDE

Slovinci iz mnogih krajev Avstralije se bodo na week-end 6–7. junija zbrali v Adelaidi, S.A. ob slavnostni otvoritvi novega Slovenskega doma.

Rojaki v Adelaidi so bili eni od prvih v Avstraliji, ki so si postavili svoje društvene prostore. Toda razmere in čas so jih pripravili do tega, da so ta svoj prvi dom prodali in si postavili novega, ki bo nedvomno lepši in večji.

Slovenska društva po Avstraliji so bila povabljena, da prisostvujejo slavi ob otvoritvi novega doma in navzlic ogromnim razdaljam se bo večina odzvala vabilu.

Iz Melbourne, ki je razmeroma najbližji Adelaidi (saj nas loči “komaj” dobrih 700 km) bodo društva organizirala kar nekaj avtobusov udeležencev. S.D.M. bo na proslavi sodelovalo s svojo folklorno skupino in pevskim zborom, prav tako bo tudi pevski zbor “Jadrana” nastopil na proslavi. Seveda bodo močno zastopani tudi balinarji, ki bodo tekmovali na meddruštvenih tekmah.

Prijave za vožnjo z avtobusom sprejemajo posamezna društva, toda treba je pohiteti ker je število prostorov omejeno. Torej nasvidenje v Adelaidi.

NEODVISNO GLASILO
SLOVENCEV V AVSTRALIJI

P.O.Box 56, Rosanna, Vic., 3084,
Tel.: 459 8860

Lastnik - Publisher
SLOVENIAN ASSOCIATION
MELBOURNE

P.O. Box 185, Eltham, Vic, 3095
Tel.: 437 1226

Predsednik: P.Mandelj; tajnik: W. Remšnik

Odgovorni urednik - Editor
MARIJAN PERŠIČ

Sub-editor for English Section
Irena Birska-Skofic

Administracija in razpošiljanje:
Tel.: 386 8758

Jana Lavrič, tel.: 459 3783

Tehnično oblikovanje:

Vasja Čuk, Tel.: 434 5768
Ljubica Postružin

Stavljenje:

Marta Strle in Vida Jančar

Dopisniki - Correspondents:

Anica Markič (for S.D.M.)
Tel.: 876 3023.

Darko Hribernik (za Jadran)
Tel.: 366 3669

Maria Kromar (Albury-Wodonga)

Tel.: (060) 244 850

Danica Petrič (za N.S.W.)
Tel.: (02) 688 1019

Jože Judnič (za Queensland)
Tel.: (075) 50 2225

Alojz Kossi (za W.A.)
Tel.: (09) 459 1828

Tiska - Printed by D. & D. PRINTING

Cena - price: 1 dollar per copy
Letno - Annual: Australia \$ 12.00,
Overseas \$ 18.00, Air mail \$ 30.00

Rokopisov ne vračamo

Za podpisane članke odgovarja pisec

IZ UREDNIŠTVA IN UPRAVE

Vestnik bo prišel tokrat v vaše roke z nekaj zamude. Eden vzrokov za to je, da smo zamenjali tiskarja, drugi pa, da se je urednik potepal po Queenslandu, kjer si je tudi ogledal kako živijo tamošnji naši rojaki. No, o tem bo več v prihodnji številki.

Tiskarja nismo zamenjali, ker z dosedanjim ne bi bili zadovoljni pač pa radi reorganizacije njegovega delovanja. Upajmo, da bo tiskarsko podjetje D. and D. Printing, čigar lastništvo je v slovenskih rokah v mnogocem bolj razumelo naše probleme.

Odgovor na naša pisma glede naročnine je kar zadovoljiv. Je seveda pa par izjem, ki pričakujejo, da bodo še naprej dobivali Vestnik brezplačno. Vsakdo pa mora razumeti, da obseg Vestnika zavisi od naročnine, oglasov in sredstev, ki jih dajejo naša društva.

SLOVENSKI FILM NA SBS

Po zadnjih vestih je življenje SBS podaljšano najmanj za 5 let. To nam daje upanje, da bodo tudi programi, ki so bili v zadnjem času na tem kanalu kar preveč mrtvi, zopet nekoliko oživel in, da bomo mogli gledati zopet nove, na pa ponovljene filme z raznih strani sveta.

V soboto, 16. maja ob 3.30 popoldne bomo imeli zopet priliko videti slovenski film "Rdeči Boogie" (Red Boogie). Ta film, ki so ga predvajali že oktobra 1985 obravnava politizacijo glasbe v prvih letih po drugi svetovni vojni. Vanj so vključeni tudi prizori z originalnih propagandnih filmov tistega časa.

Režiral je film Ivan Mazgon, v glavnih vlogah pa nastopata Ivo Ban in Boris Cavazza.

Na 11. maja ob 8.30 zvečer pa bomo na istem kanalu videli že zelo popularni letni Eurovision Song Contest 1987.

Prenos bo direkten preko satelita in pričakujejo, da bo pritegnil kakih 50 milijonov gledalcev.

TUDI MODRI MOŽJE V ČASIH GREŠE

Tako pravi slovenski pregovor. V času ko je Avstralija v velikih finančnih težavah in ko je zadolžena za 101 bilijonov se včasih upravičeno lahko vprašamo ali so različne podpore, ki jih federalna vlada podeljuje res upravičene.

Tako tarna "The Heidelberger" ko navaja podpore, ki so bile podeljene v okviru The Australian Research Grants Scheme:

Za raziskavo zgodovine Avstralske laburistične stranke (ALP) 41.410 dolarjev; za prevod biografije Bob-a Hawka na japonski jezik 12.000 dolarjev; za biografski slovar prebivalcev Aten v času antike 22.513 dolarjev; za raziskavo stila predrimljanske keltske umetnosti 23.500 dolarjev; za raziskavanje ladjedelništva iz 17. stoletja 45.000 dolarjev; za raziskavo uporabljanja prazgodovinskega kamnitega orodja v južno-vzhodni Aziji 40.983 dolarje, za raziskavo materinstva v starodavnem Rimu 3.250 dolarjev.

"Vlada bi morala biti bolj pazljiva in pokazati več vzdržnosti pri razdeljevanju denarja davkoplačevalcev..." zaključuje svoj uvodnik "The Heidelberger" v sredo 1. aprila 1987.

Mi pa dodajmo še en star slovenski pregovor:

Kdor ne hrani krajcarjev, ne šteje cekinov!

LETNI PLES SDM in NATEČAJ ZA DEKLE SLOVENSKE SKUPNOSTI

Zopet je prišel čas v letu ko vabimo mladenke primerne starosti, da se udeležijo našega delovanja na tem področju. Ni najvažnejše zmagati, kot je to rekel o maratonu Dušan Mravlje, mnogo bolj važno je sodelovati. Isto velja tudi na tem polju: na natečaju za naslov DEKLE SLOVENSKE SKUPNOSTI.

Starši, posebno mamice, dajte poguma svojim hčerkam in pokličite Anico Markič na telefonsko številko 876 3036.

Letni ples se bo vršil v soboto dne 13. junija.

DRUŠTVENE PRIREDITVE

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

13. junija . . . . .Letni ples S.D.M.
11. julija . . . . .Večer slovenske šole s plesom
8. avgusta . . . . .Balinarski ples

S.P.S.C. JADRAN

9. maja . . . . .Materinski dan
25. julija . . . . .Poskušanje domačih vin
15. avgusta . . . . .Domače kolone

"SNEŽNIK" ALBURY-WODONGA

10. maja . . . . .Materinski dan
22. avgusta . . . . .Osmi letni ples

"JUGOSLOVENI"

"Ko to voli da popije, ko ne može bez rakije - Jugosloveni!"

Ko ne može bez kafane, ko je u njoj čim osvane - Jugosloveni!"

Ko u krvi puno psuje, švalera se i lumpuje, ko je živac kad se dira, ko se brzo iznervira - Jugosloveni!"

Ko ne može bez pasulja i bez ljute šljivovice, bez kupusa kiselog, belog luka, slaninica - Jugosloveni!"

Ko to ženu svoju ne da, a tuđe bi sve od reda, ko u radno vreme stane, skoči malo do kafane - Jugosloveni!"

Ko je krvlju steko sve, četrstosme reko ne, politiku svoju tera bez rusa i amera - Jugosloveni!"

Razlika gledišč v zvezi s proslavo dneva Mladine v Jugoslaviji se nadaljuje. Po vseh peripetijah, ki so jih imeli do sedaj - predlog slovenske mladine za novo obliko štafete, osnutek plakata, ki je bil prvotno sprejet pa potem zavrnjen kot povzetek po nekdanji nacistični ilustraciji, izjava predsednika ZSMJ naj se na proslavi v Bohinju govori v "jugoslovanščini" in prigovori iz Beograda glede Prešernove "Zdravice", češ, da je preveč slovensko umerjena - je ogorčena kritika slovenske mladine in tudi celotne slovenske javnosti usmerjena na scenarij zaključne proslave, ki naj bi bila 25. maja na stadionu JA v Beogradu.

ATLAS SLOVENIJE

IZREDNA VREDNOST - ZA VSAKEGA SLOVENCA

Mladinska knjiga in Geodetski zavod SRS sta izdala Atlas Slovenije, knjigo, ki vsebuje 109 podrobno preglednih kart celega Slovenije v razmerju 1 : 50000. Vsaka pot, vsak pomembnejši objekt, vsak potoček in vsak hribček so prikazani v podrobnosti. Poleg teh kart knjiga vsebuje 180 barvnih slih z opisom in 50000 imen v kazalu.

Za popoln prikaz Slovenije na kartah
v sliki in besedi
ATLAS SLOVENIJE

Cena 20 angleških funtov, poština dodatno
Naročila sprejemamo pri Vestniku, skupno z 20 dolarjev depozita . . .
Dokončno plačilo ob prejemu knjige.

ZA KONČNO LIKOVNO IN GRAFIČNO OPREMO

- poslovne in trgovinske tiskovine ali obrasci - vizitke -
- poslovni simboli (logo) - oprema knjig in publikacij -
- izdelovanje letakov in plakatov - reklamne in druge raznovrstne ilustracije

se vam priporoča
likovni oblikovalec

VASJA ČUK

2A Church Street, Hawthorn, 3122

TEL.: 861 5772 861 5135
A.H. 434 5768

SLOVENSKI PRIMORSKI SOCIALNI KLUB "JADRAN"

vas vlijudno vabi
na večerno zabavo, ki bo na

MATERINSKI DAN

v soboto, 9. maja 1987 v klubskih prostorih
s pričetkom ob 19. uri zvečer

Zabaval nas bo "Slovenski kvintet"

Rezervacije: Jean Iskra, tel. 337 9249

DRUŠTVENO ŽIVLJENJE

FOLKLORNA NA POROKI

Anica Markič

DRUŽABNO SREČANJE Z DUŠANOM MRAVLJE V ELTHAMU

V soboto 4. aprila smo imeli možnost srečati se in pozdraviti v svoji sredini v Elthamu lanskoletnega zmagovalca, maratonce linije Sydney-Melbourne, našega rojaka, Dušana Mravlje. Tudi letos je bil Dušan zelo navdušen in pripravljen na "borbo", a mu sreča ni bila naklonjena, saj je zaradi zagnovitve in infekcije na desnem palcu noge moral kaj kmalu odstopiti. Pretekel je komaj 462 km (tudi ta razdalja ni kar tako). Ta nezgoda je bila veliko razočaranje za Dušana, kot za nas, ki smo tekmovalcu z zanimanjem sledili. Pa več sreče v letu 1988!

Kot nam je vsem znano, je letos prvak bil ponovno Yiannis Kouros, po narodnosti Grk, s katerim pa sta z Dušanom velika prijatelja. Za Kourosa pravi Dušan, da je od daleč najboljši maratonec na svetu, ter, da se drugi lahko borijo le za drugo, tretje mesto itd.. Kar se pa Dušana tiče je pa udeležna v tekmovalstvu važnejša od zmage. Besede pravega športnika!

V bodoče se Dušan namerava še veliko ukvarjati s tem zahtevnim "hobijem". V tem letu ima v načrtu še nastope v Belgiji in Italiji. Ob prelomu leta pa bo morda tekmoval zopet v Colacu. Ni pa dvoma, da se bo Dušan v Avstralijo še vrnil.

Za vas, ki bi morda želeli slediti Dušanovim stopinjam, pravi naš rojak, da preteče vsak teden 150 do 200 km, a spi le po pet ur na dan. Ste še vedno navdušeni?

Dušan je doma iz Kranja, po poklicu je diplomiran inženir strojništva ter je zaposlen pri Donit v Medvodah. Na potovanju ga je spremljala žena Zdravka in prijatelj Lojze Podgoršek, dočim sta doma nestrpno pričakovali njegovega povratka obe hčerki, stari 8 in 13 let. Tukaj v Melbourneu ima Dušan nekaj sorodnikov. Na "hrib" sta ga pripeljala Francka in Marjan Potočnik. Razkazali smo gostu naše prostore, nad katerimi, kakor tudi nad našim delovanjem je pokazal veliko zanimanje.

V svojem zahvalnem govoru za sprejem se je Dušan opravičeval, češ, da mu lani ni bila dana možnost srečati se z rojaki. Kot prvaka so ga organizatorji maratona porivali sem in tja; ni imel stika s pravimi ljudmi, ki bi se s Slovenci tukaj veliko družili; sam pa osebno ni bil dovolj informiran kako in kaj rojaki tukaj. Je pa zelo zaveden Slovenec in želi tak tudi ostati.

VELIKONOČNI PIKNIK PRI S.D.M.

Že leta sem se rojaki v Melbourneu zbirali na Velikonočni ponedeljek na raznih slovenskih piknikih. Letos smo pri SDM za ta dan organizirali tekmovalstvo v tenisu, odbojki in biljardu. Tisti, ki že nekaj časa niso bili na "hribu" so bili presenečeni nad lepo urejenim novim športnim igriščem.

Tekmovalstvo v tenisu so se pričela že ob 10h zjutraj in sodelovalo je kar lepo število mladine. Popoldne pa so zamenjali mrežo in sledila je odbojka. V jedilnici pa je istočasno vladala napetost, kdo bo koga premagal v spretno-

sti igranja biljarda. Na balinišču so padale kugle, v lovski koči pa pokale puške. Nekateri pa so se vrteli ob prijetnih zvokih v dvorani.

Pri tekmah v tenisu, v kategoriji izpod 15 let starosti so dosegli prva mesta: Damjan Pišotek (1), Martin Kristan (2) in I. Bogdanovič (3). Iznad 15 let starosti pa so se uvrstili: 1. Nataša Kristan, Paul Bogdanovič in 3. Robert Kristan.

V biljardu je zasedel prvo mesto Alek Kodila, drugo mesto Andrew Fistrič in tretje mesto Viktor Lampe.

Stanko Prosenak

NA RACE!

Lovci S.D.M. po uspešnem "boju" proti racam.

Franc Fekonja, starešina Lovske in Ribiške družine, me je vprašal če mislim kaj napisati od lovecev, da ne bodo bralci Vestnika mislili kaj neki se je zgodilo z lovci, ker se nič ne oglašijo. Zagotavljam vam, da je Lovska in ribiška družina še pri življenju. V dokaz vam bom malo opisal kako smo se imeli ko smo se odpravili na divje race v Donald.

Nekaj se nas je zbralo že v petek zjutraj in se odpravilo proti Donaldu, čeravno vreme v Melbourneu ni bilo kaj prida.

V Donald smo prispeli okrog 1. ure popoldne ter se podali naravnost proti jezeru Booloke. Komaj smo zavili z glavne ceste proti jezeru, se je na zadnjem sedežu našega vozila predramil Lojzek, ki je vse doslej mirno dremal in zavpil:

"Glejte koliko vode je - to bo rac!"

Valter mu je pa lepo počasi in resno odgovoril:

"Saj sem tudi jaz tako mislil lansko leto ko sem prišel sem pogledat če je

kaj vode pa sem bil presneto razočaran, ko sem s svojim Holdenom lahko kar čez celo jezero prepeljal."

Nakar si je Lojzek nataknil očala in še enkrat dobro pogledal ter ves razočaran vzdihnil:

"Prekletu, to je samo privid - fata morgana -, vročina se odbija od zemlje, da izgleda kot voda. Kaj bomo pa zdaj? Vode ni - rac ni."

Pa je Lojzek čez kratek čas zopet eno pametno pogruntal:

"V Benallo pojdemo", reče ko odpira svoj "stabi". Valter nima več potrpljenja z njim:

"Pa kaj ti sploh veš, kako daleč je do Benalle?"

Lojzek se nakremži, potegne velik požirek iz steklenice in potihoma šepne: "Tristo kilometrov".

Dogovorjeno - storjeno; nazaj v Donald.

V garaži nam je prijazen možakar svetoval naj gremo do jezera, ki se imenuje Brown's Lake.

Pred nekaj tedni me je poklicalo mlado avstralsko dekle. Pater Bazilij ji je povedal, da pri SDM vodim folklorno skupino. Prosila me je, če je mogoče, da bi na njen poročni dan folklorna skupina lahko presentila ženina - sedaj že njenega moža, Slovenca po rodu, s slovenskimi folklornimi plesi.

Mladina in starši so bili pripravljene in presenečenemu Frenku Česniku, mladi avstralski ženi Lindi in gostom smo zaplesali 8 plesov:

Abrahama gredo, Zibensrit, Potovčko polko, Rezko, Ta požugano polko, Po zeleni trati, Ob bistrem potoku je mlin in Jaz pa ti in židana marelja.

Plesali so: Tanja Sosič in Mark Tavčar, Nataša Urbas in Damian Pišotek, Barbara Smrdel in Eric Gelt, Veronika Smrdel in Aleš Brgoč, Frances Gelt in Igor Brgoč, Jana Brgoč in David Markič. Za ženina in nevesto smo imeli pripravljeno čestitko in pa, čisto po naključju sem se v zadnjem trenutku spomnila - majhno zibelko, katero je naredil Jože

Brgoč, vzorec pa izžgal Viktor Lampe in Maks Pišotek. Ročno delo: blazinica in odejica pa je bilo delo Anice Kodila. Čestitamo novoporočencema, zibelko in nagelj sta izročila ženinu in nevesti Nataša Pišotek in Simon Penca.

Gledalci - gostje in zakonski par so bili s plesi zelo zadovoljni; ploskanja ni in ni bilo zoca.

Pohvale in spoštovanja vredno je povabilo mlade neveste, sedaj žene Linde Česnik, ki je s tem dokazala, da spoštuje preteklost, navade in kulturo moža in moževih staršev, Slovencev po rodu.

V zahvalo smo prejeli od ženinove mame, gospe Česnik, lepo vsoto denarja, namenjeno še za druge narodne noše, da bomo lahko še bolj bogato razširjali folklorno preteklost slovenskega naroda.

Hvala vam, mladina in starši, ki ste pripeljali nastopajoče v Taylors Lakes, posebno še Anici Smrdel, ki je uredila šopke nageljnov in rožmarina za vse nastopajoče.

Stanko Prosenak

LOVCI SE OGLAŠAJO

Zopet se oglašam v imenu Slovenske lovske zveze. Zveza deluje že skoraj 5 let in povezuje lovske družine v Melbourneu in Geelongu. Člani Zveze se srečujejo po štirikrat letno na tekmovalstvih v streljanju z zračno puško, na katerih tekmujejo za prenosni pokal S.L.Z. Ta pokal so si prisvojili strelci Lovske družine SDM iz Elthama v lanskoletni sezoni že kar tretjič zaporedoma, zato ta sedaj krasi lovsko kočico v Elthamu, kjer bo tudi ostal. Zveza mora za letošnjo sezono nabaviti novi prenosni pokal.

Končni rezultati zveznih tekmovalstev v letu 1986 so bili sledeči:

- 1.mesto-L.D.S.D.M. . . . . .3209 točk
- 2.mesto-L.D.Planica . . . . .3070 točk
- 3.mesto-L.D.Geelong . . . . .3024 točk
- 4.mesto-Veseli lovci . . . . .3018 točk

Nagrajeni so bili tudi najboljši strelci v prostem stilu in z naslonom pri posameznih strelskih družinah.

Novo sezono smo pričeli s tekmovalstvom v St.Albansu v nedeljo 15. februarja. Končni rezultati tega tekmovalstva so bili sledeči:

- 1.mesto - Jože Barat . . . . . SDM
- 2.mesto - J. Rostan . . . . . St.Albans
- 3.mesto - Emil Zajc . . . . . Planica
- 4.mesto - R.Bole . . . . .

Rezultati drugega tekmovalstva v streljanju z zračno puško SLZA za letni prenosni pokal, ki se je vršilo v nedeljo 5. aprila na strelišču S.D.Planica-Springvale pa so bili sledeči:

- 1.mesto - SDM . . . . . 788 točk
- 2.mesto - Planica . . . . . 718 točk
- 3.mesto - L.D.Geelong . . . 714 točk
- 4.mesto - L.D.St. Albans . . 700 točk

Z dvomom smo se približevali jezeru in medpotoma ugibali če nas ni stari za nos potegnil. Lojzek je po celi poti ugibal in prerokoval vse mogoče. Dokler nismo res zagledali vode pred seboj ni mogel verjeti, da bomo res našli drugo jezero

Nemcov Vanek, s svojim nečakom, ki je vozil pred nami je kar v blato na obali jezera zapeljal in tam tudi obtičal.

Tako se je začel naš "Weekend."

V petek je bilo vse črno rac na jezeru. Na žalost v soboto, ko se je začela vojna proti divjim račkam, pa so se preselile na bolj varno mesto.

Baligačev Pištek se nikakor ni dal ogoljufati ter je prav hitro iztaknil kam so

Posamezniki so se plasirali takole:

- V prostem stilu
- 1. J.Saitz - St. Albans . . . . . 46 točk
- 2. L. Kos - Planica . . . . . 36 točk
- 3. J. Barat - SDM . . . . . 32 točk
- 4. S. Kontelj - L.D.Geelong . 29 točk

Z naslonom:

- 1. F. Jelovčan - SDM . . . . . 49 točk
- 2. R. Bole - L.D.Geelong . . . 46 točk
- 3. E. Lagonder - Planica . . .43 točke
- 4. A. Saitz - St. Albans . . . . .42 točki

V prostem stilu

- Prvi - J. Saitz . . . . . St.Albans
- Drugi - L.Kos . . . . . Planica
- Tretji - J.Barat . . . . . SDM
- Četrti - E.Kontelj . . . . . Geelong

Ker je več članov bilo mnenja, da je bil način streljanja z naslonom preveč enostaven smo ga po dolgi razpravi in različnih predlogih spremenili. Novo pravilo je sledeče: Strelec lahko nasloni le prednji del puške na naslon, ki je približno 50 cm širok, medtem ko zadnji del puške (kopito) nasloni ali upre v ramo in tako poišče ravnotežje. Z roko ali telesom se ne sme več dotikati mize ali stojala. Puško mora strelec držati samo na svoji strani naslonjala in tako merititi v tarčo.

Novi način streljanja je vsekakor dosti težji od prejšnjega, je pa po mojem mnenju bolj zanimiv, ker se je treba dosti bolj potruditi če hočeš doseči dober rezultat.

Moram reči, da so pred prvimi tekmovalstvom posamezniki dvomili v praktičnost novega načina streljanja. Prepričan sem, da je pred koncem tekmovalstva večina menjala svoja mnenja. Čeravno sta ga eden ali dva malo polomila je rezultat bil zelo zadovoljiv.

Naslednje tekmovalstvo bo v Geelongu 5. julija, pri SDM pa na 23. avgusta. Lovske veselice se bodo vršile v naslednjem redu:

- Na Planici . . . . . 20. junija
- v Geelongu . . . . . 11. julija
- pri SDM . . . . . 12. septembra
- Zvezna veselica pa bo v Geelongu na 17. oktobra.

se živalce zatekle. Bal se je, da ga bo žena okregala če pride domov brez plena. Prav hitro je izklatil štiri račke izpod neba - nezaščiten seveda. Amerikane pa se je cel dan jezil in z nasmehom na ustih parkrat dejal:

"Ostja, previsoko letijo. Še za mačko ne bo kaj."

Franc, Janez in Ivan so se zadovoljili s streljanjem v prazne škatle od piva, medtem ko je Marjan le skrbel za svoj zelodec.

Zvečer, ko smo posedli okrog ognja in so slovenske viže odmevale po okolici jezera je Marjan kar na stolu zaspal ko je čakal na krompir ki se je pekel v žerjavici pred njim.

IZ "JADRANA"

Prvenstvo Slovenske balinarske zveze Viktorije se je končalo. Sezona 1986/87 je bila zelo uspešna za Jadrančane, saj so iz treh skupin izvlekli dva prva in eno drugo mesto.

Jadrančanke Kalčič, Kumar, Poklar in Stela so z velikim naskokom zavzele prvo mesto v četvorki. Prva je bila tudi moška trojka Iskra, Krickič, Vičič in Baša. Z malo več sreče pa bi tudi moška četvorka Vojvoda, Dekleva, Jurišević, Gustinčič in Jelinič lahko posvojila prvo mesto, saj so zmagali enako število tekem kot Planica, toda so le-ti imeli le nekaj točk manj.

Podelitev nagrad in pokalov bo na Balinarskem plesu, ki bo v Geelongu meseca maja.

Rezultati tekmovanj so sledeči:

Zenska četvorka	četvorka:
1. Jadran	14 6
2. Vsem, ki so zastopali barve Jadrančanov	

Zenska četvorka:

1. Jadran	14	6
2. Istra	12	8
3. SDM	11	9
4. Planica	9	11
5. Geelong	4	16

Moška trojka:

1. Jadran	16	4
2. SDM	15	5
3. Planica	10	10
4. Istra	6	14
5. Geelong	3	17

Moška četvorka:

1. Planica	13	7
2. Jadran	13	7
3. SDM	12	8
4. Geelong	8	12
5. Istra	4	16

V klubskih prostorih Jadrana je na polici nov barvni televizor in video-recorder. Slovenska pokrajina izgleda pač toliko lepša v barvah.

Upajo, da jim bo uspelo zbrati nekaj video-kaset in tako ustanoviti "video library".

Ko že govorimo o "library", ali veste, da v klubskih prostorih Jadrana obstoja knjižnica, kjer vam je na razpolago veliko število slovenskih knjig. Zdi se mi, da ne! Kot meni g. Valentin Breclj, se ne spomni kdaj je nazadnje komu posodil knjigo. Dolgi zimski večeri se bližajo, pravi čas, da kdaj izklopimo televizor in uživamo za nekaj uric pri prebiranju naše lepe pisane besede.

Za krajši čas se je odpravil v bolnišnico naš Ivan Gerbec. Na "servis", kot nam je sam rekel. Upajmo, da je šlo vse kot treba, saj nam manjka veseljakov. Pa tudi pri nogometu se pozna. Vidiš ga že na kilometer daleč, kako krili z rokami, pa tudi slišati ga je kam.

V zakonski stan je stopila na 7. marca Suzi Vadnal. Za moža si je vzela Rolfa Martino. Vsi jima želimo veliko sreče na skupni življenjski poti!

V soboto 6. junija 1987 bodo v Adelaidi odprli nov slovenski dom. Tudi vi se lahko udeležite proslave. "Jadran" vas vabi na organizirano potovanje, katerega se bodo udeležili tudi nekateri predstavniki našega kluba. Povabljen pa je tudi naš pevski zbor ter balinarji, ki se bodo ob enem udeležili vsakoletnega tradicionalnega tekmovanja med slovenskimi klubi.

Minister za Etnične zadeve Viktorije, g. Peter Spyker je odobril podporo 1000 dolarjev mladinskemu klubu SPSK "Jadran".

Nakazani denar bo služil izrecno naši mladini in tako vsaj delno omogočil pokritje nekaterih njihovih potreb.

Upoštevanja je vredno, da je viktorijsko ministerstvo za etnične zadeve le doznalo, da ima naša priseljska manjšina tudi mladino, naslednike, ki bodo pripomogli k izgradnji boljšega jutri in povezanosti vseh etničnih skupin in narodnosti, ki tvorijo našo družbo.

Na nogometni tekmi Diggers Rest proti Waverley Wanderers na "Jadranu", se je na голу domačinov pojavil nekdanji vratar "Kew Slovene" - Derry Maddison. Toda tudi on se ni mogel zoperstaviti ostrim strelcem gostov in pa hudobnemu vetru! Rezultat 1:3 (0:1).

Derry Maddison

ZA AMATERSKI POKAL

PRVO MOŠTVO

Upfield : Diggers Rest 2 : 2
(v podaljšanem času 3:4)

Strelci za Jadran: Gordon Igor (1) in Jason Mrdock (3).

Tekma je bila na zelo visokem standardu. Kljub vetrovom, ki so dosegli skoraj 70 km na uro in navzlic dežju so se naši fantje držali skoro na ravni dosti višjih lig. Ne morem pa reči, da igrači Upfielda niso pokazali dosti znanja. Saj sta vedno potrebna dva dobra moštva za napeto igro.

Sodnik je bil zelo natančen in pravičen, kljub dejstvu, da je od časa do časa dovolil precej grobo igro.

Najboljši igralec je vsekakor bil Jason s tremi goli, toda lahko bi jih izbrali kar enajst. Kar tako naprej, saj ste plasirani v naslednje kolo pokala. Z veseljem vas bomo spremljali!

Mladenke v narodnih nošah so pozdravile nogometaše Jadrana na prvi tekmi sezone

RESERVA

Upfield : Diggers Rest 5 : 3

Strelci za Jadran: Ivan Glavac, Bogomir Štibilj in George Karalambous.

Za rezervo ne moremo reči, da je bila tako srečna kot prvo moštvo, ko je igrala proti rezervi Upfielda. Toda na igrišču se je pojavilo kar osem novih obrazov z zelo malo vklapljanja v igro Jadrančanov. To seveda tudi pokaže rezultat.

Ponovno moram omeniti, da navzlic močnemu vetru ter dežju je bila igra zelo hitra. Toda Upfieldčani so se dosti bolje znašli na svojem igrišču in izkoristili zmedo in nepovezanost Jadrančanov. Zaslužno so zapluli v tretje kolo pokalnih tekem. Za Jadrančane pa se bodo stvari, ako bodo dovolj resno trenirali, tudi sčasoma zboljšale.

SLOVENSKA PESEM V SYDNEYU

Pevski zbor Slovenskega društva Sydney na koncertu

V sklopu praznovanja sv. Jožefa, v soboto, 21. marca, so nas pevci Slovenskega društva Sydney povabili na svoj prvi samostojni koncert. Moški pevski zbor, ki ga vodi g. Jože URBAS je bil ustanovljen pri društvu pred dvema letoma. V teku tega časa smo jih imeli priliko velikokrat slišati na različnih slovenskih prireditvah in zmeraj so nas s svojim petjem navdušili. Zelja pevovodje, g. Urbasa je že dolgo bila, da bi organizirali samostojen koncert. In za datum nastopa si je izbral svoj god.

Bila sem prijetno presenečena že ob prihodu na slovenski hriček v Horsley Parku, ko smo komaj našli parkirni prostor. Da bo tolikšen obisk na obetano kulturno slavo, res nisem pričakovala.

Pri vhodu v dvorano nas je že od daleč pozdravljala napis: "Slovenska pesem naj živi!"

Ob osmih, ko so pevci v belih srajcah in črnih hlačah prišli na oder in ko so pogasile luči, smo imeli kar nekam svečan in prazničen občutek. Mlada napovedovalka Milena GODEC nam je dvojezično povedala nekaj o nastanku zbora in že je iz grl bilo slišati Ipavčevo pesem "Slovenec sem". Zelo lepo so jo odpeli in nagradili smo jih z navdušenim ploskanjem.

Sledila je pesem A. Švaba "Slanica" in nato slovenska narodna "Vrtec ogradila bodem." Pri koroški v priredbi Cirila Pregelja "Sem se rajtal ženiti", nas je navdušene za petje že kar mikalo, da bi pritegnili z njimi.

Dr. Švaba "Vinsko pesem" ne vem, če sem jo že kdaj slišala... "Slovenski zemlji prvi kozarec ta velja", so pevci s pesmijo nazdravljali domovini.

Sledila je Hajdrihova "Luna sije" po F. Prešernovi in nato narodna "Vsi so prihajali".

Kot zadnjo pesem v prvem delu programa so zapeli koroško v priredbi Pavla Kernjaka "Ti pobič nkar ne lumpej".

Ko so odhajali z odra je za njimi donel navdušen aplavz našega odobravanja.

Med odmorom, ki je sledil, nas je g. Lojze KMETIČ zabaval s Prešernovo "Lepo Vido". Najprej nam jo je reci-

tiral slovensko, nato pa še tako kot se sliši v krčmah po Franciji, Italiji, Nemčiji in Rusiji. Smo se mu res iz srca nasmejali.

V drugem delu programa so nam pevci najprej zapeli Aljažovo "O, Triglav moj dom". Sledila je narodna "Sem mislil snoči v vas iti". Tudi dvanajsto pesem programa Preglovo "Sem fantič zelenega Štajerja" so lepo zapeli. Prelovčevo "Jaz bi rad rudečih rož" je g. Urbasa pel solo. Sledila je narodna "Fantje po polj gredo".

Saljiva pesem Danila Bučarja "Martin Keber" nas je navdušila. In kar prehitro je prišel konec programa, ko so nam pevci zapeli zadnjo, šestnajsto pesem, Pregljevo "Vinsko".

Napovedovalka, predsednik SDS g. Šernek in pevci so nato pevovodju izročili darilo za njegov god in se mu pristrčno zahvalili za njegov trud, ki ga ima z vodenjem zbora. Ko je enajst pevcev zapuščalo oder smo jim še dolgo hvaležno ploskali. Priredili so nam res nepozaben večer lepe slovenske pesmi. In za prvi samostojen koncert tudi njihovemu petju in nastopu ni kaj očitati. In za spremembo naj pohvalim tudi publiko, saj je zbrano in tiho sledila programu (razen nekaj posameznikov, ki jim je važnejše tisto na krožniku in v kozarčkih...) "Kakor, da so ušli iz Dachau-a", je rekel pater Ciril.

Mislím, da je prav, da vam predstavim tudi člane zbora: Franc MRAMOR, Lojze KMETIČ, Drago ROBAR, Ivan VITEZ, Mirko GODEC, Ivan KOBAL, Jože ČERENEC, Štefan TERSTENJAK, Franc DANEV, Štefan ŠERNEK in seveda Jože URBAS.

Ko sem po koncertu govorila z g. Urbasom mi je pevce pohvalil takole:

"Zelo pridno prihajajo na vaje vsako sredo zvečer z zelo oddaljenih koncev Sydneya. Vendar mi je težko, ker nimamo klavirja in mnogi ne poznajo not ter se pesmi učijo po posluhu", mi je zaupal.

Hvala pevci za vaš koncert in za lepo zapete pesmi. Navdušili ste nas in dokazali, da je med nami še zanimanje za kulturne nastope.

Danica PETRIČ

Nogometaši in navijači Jadrana so se dobro zabavali na skupnem pikniku.

kaj, kje, kdo?

V soboto 9. maja bo stopila pred oltar v Kew privlačna Tatjana Mohar, hčerka Ivana in Karline Mohar, dolgoletnih članov SDM.

Pred leti je Tatjana sodelovala v natečaju za Dekle Slovenske Skupnosti in si s svojo marljivostjo zaslužila naslov Kraljice Dobrodelnosti.

Tatjana in njenemu ženinu, Maurice Brittu, želimo mnogo sreče na novi poti življenja ter polno kupo medsebojnega razumevanja.

Svatba se bo vršila v domu SDM na Elthamu, ki ima za take primere vedno na razpolago zelo primerne prostore.

Družino Janeza in Minke Albreht iz Croydona je zadela izredno težka nesreča. V bližini Wangaratta se je v nedeljo 5. aprila z avtomobilom smrtno ponesrečila komaj 20 let stara hčerka Marta. Vsem užaloščenim naše iskreno sožalje.

Jože Judnič

KAJ SMO ZAGREŠILI SLOVENC?

Za mnoge Slovence se bliža čas, ko bodo spet obiskali svoje starše ali prijatelje v stari domovini. Veliko jih bo, kateri bodo potovali skupinsko do Ljubljane. Pravijo, da se s tem izognejo raznim neveselostim. Izognili se bodo eni, a vendar jih čaka druga, za katero bolj malo vedo. Živimo v svobodni zemlji in potujemo v svobodno zemljo. Če smo državljeni nove domovine smo še vedno tudi državljani stare domovine. Potem takem, ne bi smeli imeti težav z vzhodnimi in izhodnimi vizami. Na dopust v Slovenijo ne gremo vsako leto, ko pa se odločimo hočemo videti čim več. Obiskati želimo sorodnike tudi izven meja. Nekdo hoče še v Avstrijo ali Italijo; dopust je pač dopust. V potnem listu pa piše drugače: ena vhodna viza in ena izhodna viza. Zakaj tako? Če ne bi imeli avstralskega potnega lista, potem ni težav, lahko izstopamo in vstopamo neomejeno.

Po dvajsetih oziroma tridesetih letih bivanja v Avstraliji malokdo potuje z jugoslovanskim potnim listom, ker je pač razumljivo, da po dolgoletnem bivanju v Avstraliji prevzamemo tudi državljanstvo. S tem pa smo obenem tudi pravni člani nove domovine Avstralije in nismo nič zagrešili proti stari. Torej kaj smo storili napak, če potujemo z avstralskim potnim listom? Zakaj ni enkovreden našemu, če smo dvojni državljani? Vprašamo se ali se lahko ta zadeva uredi? Seveda se lahko in dokazov je za to veliko. Kdorkoli nas obišče iz stare domovine, bodisi Slovenska matica, novinarji ali politiki, vsi so tu dobrodošli. Številna Slovenska društva širom Avstralije nudijo svojo gostoljubnost vsakemu. Ali ni to dokaz, da smo povezani z domovino, da sodelujemo z njo. Sodelovali pa bomo še bolj, če bo ona sodelovala z nami in nam pomagala reševati podobne probleme. Ne glede na to koliko časa smo odsotni iz domovine, ko stopimo na domača tla, se počutimo, kot da smo del nje. To pa je dokaz, več kot bomo imeli vhodov in izhodov v potnem listu, večkrat bomo znova doživeli.

(Jugoslovanski konzul v Melbourneu g. Mate Kuvačić nam je pojasnil, da je še vedno v veljavi uredba, da lahko konzulat vsakomur, ki se je rodil na področju Jugoslavije izda le eno vstopno vizo. Možno pa je, da se po prihodu v Jugoslavijo pri tamkajšnjih pristojnih oblasteh zaprosi za nadaljne vize ali pa za potni list SFRJ s katerim je potem omogočen nadaljni prehod meje. V Avstraliji rojeni otroci ali žene pa že tukaj lahko dobijo več kot eno vizo.)

Ustanova "Vaccari Italian Trust" dodeli vsako leto najboljšemu delu za pospeševanje raziskovanja zgodovine Italijanov v Avstraliji nagrado. Ta ustanova nosi ime pokojnega filantropa Gualtierja Vaccarija.

Letos je nagrado dobilo slovensko dekle rojeno v Avstraliji Glenda Anna Sluga, za njeno doktorsko disertacijo zgodovinske monografije, ki bo kmalu izšla pod naslovom "Bonegilla, campo senza speranza" (Bonegilla, taborišče brez upanja).

Odbor ustanove je imel precej težko nalogo pri izbiri, saj je prispelo mnogo del iz vse Avstralije. Zato je Glenda lahko ponosna na svoj dosežek, saj konkurenca je bila zelo ostra. S tem delom je uspešno napravila svoj doktorat v slovu in zgodovini na Melbournski univerzi. "Bonegilla, taborišče brez upanja" je zbirka dokumentacij in dramatičnih dogodivščin v Bonegilli zbirališčnem taborišču novonaseljencev.

Na obisku pri svojcih v Melbourneu je ekonomist in občasni dopisnik mariborskega "Večernika" g. Zmago Rafolt. G. Rafolt je, kot nam je povedal zelo prijetno presenečen nad delovanjem slovenske skupnosti v Melbourneu in Geelongu. Te in druge vtise, ki jih dobiva tukaj v Avstraliji namerava zabeležiti v vezani in nevezani besedi v ciklu SREČANJE, katerega prvi odlomek objavljamo spodaj:

SREČANJE

Prišel sem v kraje na dopust, kjer nagelj orhideje snubi, na dan, ko svetu vlada pust in tudi modrec norcu služi.

Vse raja, poje, se smeji, s pijačo polni upa vrečo; NAZAJ zaraščajo poti, v novinah orje zdomec srečo.

Norčavi kralj, za kratek čas, pokazal je, kako se združi z besedo našo tuj naglas in lažje se ledina pluzi. Pod masko skrili je mnog obraz, za vero, raso, tu ni meje; ni ON, ne TI, smo vsi le JAZ – in pesem, ki nas skupna greje!

Žele mi vsi vesel dopust; v očeh je bratstvo, žar topline, na vekah domotožje...O, zdomčev pust – si kakor bežen vrisk srca, ko dušo para trn gorja v spomin ujete domovine!

Spoštovano uredništvo Vestnika!

Prav lepo se vam zahvaljujem za vašo uspešen in dober časopis. Jaz nisem Slovenec, ampak imam prijatelje, ki so skoraj vsi Slovenci. Toda, če hočem, da bi svoje prijatelje razumel, sem se potrudil in naučil slovenskega jezika. Moj prijatelj je Dane Brkovec in me je zelo lepo naučil gorenjščine. Včlanien sem tudi v dramsko skupino v Merrylandsu, kjer sem že trikrat nastopal v različnih delih. Sedaj se pripravljamo na četrto igro. Ne vem kdo me je naročil na Vestnik, toda ker mi je ta časopis tako všeč bom svojo naročnino nadaljeval in vam želim vse najboljšše pri nadaljnjem delu.

Vaš vdani bralec Hinko Nell

Moški, star 46 let, bi rad spoznal žensko z namenom stalne povezave. Odgovor na: P.O.Box 197, Wentworthville, N.S.W., 2145.

PISMA-PISMA-PISMA

Spoštovani urednik!

Pred nekaj tedni sem se lepega jesenskega dne odpravil s skupino lovcev, da poskusim svojo lousko srečo pri divjih racah.

Ves dan je pokalo kot na kakšni vojni ofenzivi. Toda naše avstralsko vreme nam ni bilo preveč naklonjeno. Po večurnem neuspešnem streljanju je kar nenadoma zagnelo; prej jasno nebo je potemnelo in nastala je nevihta. Razbežali smo se na vse strani in iskali zavetišče. Kar naenkrat sem pred seboj zagledal votlo drevo. Brez obotavljanja sem skočil v votlino in se tako obvaroval pred nevihto. Udobno sem se usedel in od utrujenosti kar hitro zaspal. Sanjal sem obilen lov.

Ko sem se čez nekaj časa prebudil je nevihta že končala in zunaj je bil zopet krasen dan. Kar neverjetno.

Odločil sem se, da grem domov. Toda groza. Odprtina, skozi katero sem vsto-

Spoštovani!

Prilagam dodatno naročnino 10 dolarjev za go. Emo K., ki se marljivo prizadeva za Zvezo Slovenske Akcije v Argentini. Za to smo ji Zvezovci hvaležni. Pravzaprav čestitamo vsakemu, ki se prizadeva za Slovenijo. Tudi pri Vestniku ste postali bolj zavzeti za usodo Slovenije, katero Jugoslavija pod pretvezo "Bratstva in edinstva" pridno uničuje.

Obiskovalci iz domovine so že izgubili upanje, da bi Slovenija kot narod mogla še obstajati. Kakršno gibanje, da bi Slovenija ostala slovenska je že prepozno. Ker zaradi gostega naseljevanja z juga, je le še po vaseh slovenska. Vodstvu SR Slovenije zelo zamerim, da so svoj lastni narod zanemarili v korist tujcev v Sloveniji.

Nedopustljiv zločin je že to, da če želim jaz in moji otroci obiskati mojo mamo v Lončarjev dom pri Sevnici, moram prositi tujce z juga za dovoljenje na jugoslovanskem konzulatu, kakor španskega konzula za v Španijo. Oni pa nam odobrijo ali pa zavrnejo. Medtem, ko se TUJCI po Sevnici in drugih krajih arogantno šopirijo kot lastniki dežele. Ker njim ni potrebna viza za vstop v SR Slovenijo.

Pred dvema leti so "Bosanci" zaklali dve ženi v stanovanju v Ljubljani. Ena od njih je bila tašča mojega bratranca P.K., ki je dobila 38 vbodov z bosanskim nožem; prav tako njena prijateljica. Mnogo mesecev za tem, dokler niso našli pravega krivca, je ljubljansko časopisje dolžilo tega groznega zločina mojega bratranca, tako, da so ga duševno skoro ubili. Pri vsem tem, so duševno ubili še druge sorodnike. Morilca – južnega brata so sicer našli, ali kolikor vem iz njihovega časopisja so ga dali v umobolnico na "zdravljenje". Ko se pozdravi, bo pa verjetno izpuščen, da bo lahko nadaljeval svoje bratsko opravilo.

Zdaj ko pri vašem Vestniku mislite malo bolj slovensko in manj jugoslovansko, vam lahko te reči povem, sicer imam še veliko na srcu, pa ne vem, če je

Lojze Kossi

IZ DALJNEGA PERTHA

Obisk Toneta Kuntnerja je zapustil tukaj v Perthu pri mnogih zelo lep vtis. Njegov opas in način obnašanja sta bila povod opombam kot: Škoda, da nimamo mladine, ki bi se od njega lahko mnogo kaj naučila.

Mladina? Na žalost, naš klub je klub starejših. Ne mislim s tem reči, da pri nas ni "lušno" in, da pri nas ljudje samo sedijo. Moram pa priznati, da če pride do nastopov ali kakšne druge "norije", se pa opazi, da nam mladina manjka.

Večina nas izseljencev se dobro zaveda, da nam leta, preživeta v tujini, niso pomagala pri vzdrževanju naših šeg in na-

KDO BI VEDEL Povedati..... kje se nahaja Angelca (dekliški priimek nepoznan).. Pripotovali sva v Avstralijo 23.marca 1962 z ladjo "Roma". Poročila se je za Franceta KRANJC in sta živeła v Seymour-ju. Išče jo prijateljica Marija Kromar, tel (060) 24 4850. Naslov lahko dobite v uredništvu Vestnika'.

pil v votlo drevo je bila kar naenkrat premajhna. Poskušal sem na vse načine, toda zaman, Kaj sedaj?

Zajela me je panika! Ali bom moral umreti v tej luknji?

Spomnil sem se na družino in sorodnike. Spomnil sem se na vse dobre in slabe stvari, ki sem jih napravil v življenju. Ko pa sem se spomnil, da nisem poravnal naročnino za "Vestnik" sem se počutil tako majhnega, da sem z lahkoto izstopil skozi luknjo!

Zato vam sedaj prilagam ček za zaostalo naročnino.

S prijateljskimi pozdravi J. Ramuta

(Dragi Jože, vesel sem, da ti je Vestnik pomagal, da si zlezal iz luknje. Želeti bi bilo, da bi zlezli iz lukenj tudi vsi oni rojaki, ki doslej še niso naročeni na Vestnik. Saj če niso že popolnoma v luknjah, pa v njih skrivajo samo svoje glave in tako ne vidijo, kako nam je Slovincem vedno bolj potrebna tiskana beseda v našem materinskem jeziku. Namesto, da plačujejo (vsaj nekateri) za časopise, kjer je od številnih strani, samo ena slovenska, bi bilo bolje, da bi podprli naš čisto slovenski tisk.

Urednik)

že čas, da se razkrinka naša "majka Jugoslavija". Celo danes zagrizeni Jugoslovani trdijo, da je v Sloveniji le nekaj tisoč pometačev z juga in za dela, ki jih Slovenci ne marajo delati. Iz zanesljivih virov pa vem, da je nekaj sto-tisoč "pometačev" iz juga, v vseh poklicih, ki pometajo Slovence iz Slovenije, mladino pa ženejo v obup, ker ne vidi nobene bodočnosti – v samomore.

Zdaj ko doma nosijo značke "Slovenija moja dežela" jo zelo radi nosijo tudi "Bosanci", saj so prepričani, da je njihova ta dežela, ne pa Slovencev. Zato je že čas, da mora biti naša slovenska zahteva jasna in odločna.

Uradniki slovenske suverene države morajo pisati vize tujcem za vstop v Slovenijo, ne pa obratno.

Jože Košorok

(Zdi se nam prav, da gornjemu pismu dodamo sledečo pripombo:

Vestnik se je v svoji vsebini vedno zavzemal za dobro in interese vsega kar je slovensko in Slovincem, kot skupnosti v korist. Če se zadnje čase v njej kaže večja zaskrbljenost za okoliščine Slovencev v Jugoslaviji, je to samo odraz dogodkov, o katerih čitamo v tamošnjih sredstvih obveščanja.

Namen uredništva Vestnika je bil vedno le povezovati in nikakor ne razdvajati slovensko skupnost v Avstraliji. Ker se zavedamo, da so med našimi rojaki tukaj ljudje različnih gledišč (na kar so seveda povsem upravičeni) tudi z ozirom na obstoj skupne jugoslovanske države nismo nikoli zavzemali kakršnokoli stališča. S tem smo se hoteli izogniti možnega negativnega vplivanja na enotnost in slogu med Slovenci v Avstraliji.Op.ur.)

šega slovenskega jezika. Izražanje v slovensčini nam bo vedno težje pa tudi če se še tako trudimo, da ne pozabimo jezika naše matere. Leta preživeta v tujini nas niso odtujila samo od domovine, odtu-

jila so nas tudi medsebojno. Ni čuda, saj smo tako različni.

Kje je v vsem tem nepravilnost? Nismo premajhen narod, smo pa razdeljeni v mišljenju in obnašanju. Preživeli smo preveč časa pod tujci, Avstrijci, Nemci, Italijani, Madžari in kdo ve še pod kom. Naša zavest, da smo samostojen narod s svojim lastnim jezikom se še ni tako prebudila kot bi se morala. Še vedno se skrivamo v senci samega sebe in v dosti slučajih mislimo, da smo slabši od drugih. Ne spominjamo se več, da imamo tudi mi, kakor drugi razviti narodi, svoje bogate institucije znanosti, umetnosti in kulture.

Zelo težko je za nas Slovence, kateri živimo izolirani "od celega sveta". Živimo zelo razburkano, raztreseni skozi mesto in deželo. Včasih pride človeku na misel, da imamo med nami ljudi, ki so vse preveč nasilni in neuvidevni.

(Naprej na strani 6)

LUCKY TO HAVE TWO CULTURES

I was born in Slovenia in the city of Celje, but lived the first six years of my life in Maribor.

These early years were very impressionable and I will never be able to forget them, especially when they are filled with many memorable memories, like the green countryside of Slovenia or the picturesque Bled, the smell of the chestnuts being roasted and sold by the roadside, or the relaxed atmosphere in the beer gardens and the hustle and bustle of a market place. So too vividly I remember a July evening, as my parents, brother and I crossed the "Dravski" bridge on foot, not a soul in sight, only the echo of our footsteps. We waited patiently at the Maribor station to catch the train which was to take us to Austria. As the train pulled out of the station I can still recall the saddened and concerned look on the faces of my parents.

After spending several months at the Salzburg Hostel, we were told we could go to Australia.

The word "Australia" didn't mean very much to me. I was with my parents, that was my main concern.

We arrived in Australia by plane on the 10th December 1956. The Olympic Games which were being held in Melbourne were just concluding. Unfortunately I did not remember much of the trip, as I became too ill. I was suffering from a severe middle ear infection. On landing I was immediately transported to the Albury Hospital, where I spent my first two weeks in Australia.

We stayed in the "Bonegilla Hostel" for six months, after that my parents decided to take a chance and come to Melbourne and try their luck in this new land.

What my parents did not realize, that there was a great depression on, jobs were very hard to come by.

I can remember my parents getting very depressed, not knowing the language, the customs were different. These were very difficult times for us in this new land and especially when my father became extremely ill.

Thanks to an Australian family, the Jennings family, which my parents met

through an organized social while still in Bonegilla. The Jennings family came to our rescue. In order for my parents to readjust, my brother and I were taken back to Albury to live with the Jennings family.

Here I was experiencing first handed "an Australian way of life". For the first time I was eating "Weeties" and "beans on toast" for breakfast. In return they would learn from me our ways. It was rather a pleasant combination!

On returning to Melbourne my parents had found jobs and I had to start school. With a language barrier I remember, the beginning was very slow.

In this new land Australia we soon made new friends, not only Australian, but friend from our homeland. On Sundays we had the opportunity to attend Mass in Slovenian, followed by Slovenian classes for the children.

My study didn't come easily as many times I was not familiar with the Australian language and their terms, but with much determination I successfully completed Secondary and Tertiary education, becoming a Primary School Teacher.

My life as a teacher has been most rewarding, teaching the children with much understanding, due to my own difficulties and struggles.

Fourteen years ago I married a Slovene in the Slovenian Church at Kew. I have three delightful children and I hope that they too will never forget their parents' Slovenian Heritage.

Australia is still the "Lucky Country" and I consider myself lucky to have two cultures!

I HAVE LEARNED SLOVENIAN...

Angelique Van de Laak, ko se je lani odločila za poletno šolo slovenskega jezika, ni pričakovala, da bo podaljšala svoje bivanje v Sloveniji in doživela eno najbolj snežnih zim, kar jih pomnijo.

Po končani poletni šoli se je Angelique odločila za nadaljevanje študija slovenščine na Ljubljanski visoki šoli in štipendija SIM ji je omogočila izpolniti to željo.

V spodnjem pismu, ki ga je namenila prijateljem nam podaja zelo zanimivo sliko svojih vtisov:

Dragi prijatelji!

"Kako ste vi? Mislim bom pisala malo slovensko in potem boste videli kako gre moje slabo slovensko. Ja, slovensko je težko zato ker veliko sklone in moram se spomniti vse. Vsak dan grem v šolo za štiri ure in vsak dan imam polno glavo za dosti slovensko in mislim da je veliki napaki!?"

Well as you can see I have learnt enough Slovenian to get by here but it is not so easy as I thought. Every time I wish to say something first I must translate to Slovenian and then think what case it is, which gender and what endings, the words have so it goes slowly but all languages are hard to learn from the beginning I think.

Aside from school my life here is good. Now there is quite a bit of snow here and I am skiing whenever I can with my new skis which are really good. We had nearly one week of constant snow and all the roads were closed and there were quite a few problems with traffic. I have never seen so much snow in my life but it's great and really beautiful you know. One night we had a snow fight here at the Dom with snow to our waists. Some of my friends were jumping from the second floor straight into the snow face down. It was a real classic and funny to see. It's really hard to walk in snow too, it's amazing how tired you get. In Senožeče I ended up on my hands and knees in the snow as we walked a long time. So I will be quite "a pro" when I get back. (I hope).

I don't like living in Ljubljana much because I prefer the country but it's not too bad as I have many friends here and I

have learnt to adapt easily after travelling a bit. I still go home on the weekends to visit family. A few weeks ago when I was in Senožeče we made šnaps. It was interesting and Sergi and Simon made a batch with 60% alcohol. Very strong but they were very pleased. Think they will water it down first though because it really burns to drink it. Also Silva killed here a pig last week which was a big job. I didn't stay around to see it but I had the whole run-down of the story (juk!). I just heard tomorrow will be minus 4-9 degrees and tonight -15degrees. Pretty cold huh! but my Dom is nice and warm.

I saw Derry too when he was here with his 2 boys. A real surprise for me, but good to see some-one from home. I'm also taking up dancing lessons here in February as everyone knows how to dance really well and I feel I must learn too. We have a lot of parties here with dancing and drinking and me trying to talk Slovenian. It's not too bad as nearly everyone speaks a little if not a lot of English and they all help me out when I get stuck. Of course I prefer to speak Slovenian as much as I can.

Also I found the prejudice here very bad. They don't like it when you mention Yugoslavia and not just Slovenia if you talk about Slovenia. Also these "other Yugoslavs" don't like to speak much or learn Slovenian while they live here and of course this causes problems. These 3 different dialects in Yugoslavia are quite different so therefore problems start. So I learn a little bit about the culture and way of life here and really how far behind this country is behind ours and others in Europe.

But life goes on here and I am happy in this very beautiful but simple country. Maybe I think it's better that they don't catch up too much with Western or other more developed countries, who knows!

So a little bit about my life for you all at the moment and I hope you are all as contented as I am.

Well take care please give my regards to everyone and I'll keep battling with this language.

Love Angie

Anica Markič

AKTIVNOST BALINARJEV

V nedeljo 15. marca so se na zemljišču S.D.M. zopet pomerili balinarji ekip SDM in italijanskega kluba Veneto. Zmagali so zopet Italijani, a naši fantje še vedno vztrajajo na tem, da se bodo enega dne revanžirali in te prvake le končno premagali.

V nedeljo 5. aprila se je vršilo zadnje meddruštveno tekmovanje za sezono 1986/87 na zemljišču istrijskega društva. Rezultati so tajnost, saj pokale podelijo šele na letnem balinarskem plesu koncem maja. Posebnost tekmovanja tega dne je bilo sodelovanje mladine.

Zbrale so se ekipe SDM, S.P.K. Jadran, S.D.Planica in Kluba Istra. Med njimi je veliko skritega talenta za ta šport, na žalost le bolj premalo vadijo. Le kaj bi

bil, če bi trenirali tedensko kot delajo starejši profesionalci. Lepo jih je bilo opazovati, še posebno zato, ker so s pravim odnosom zastopali vsak svoje društvo: da se med seboj spoznajo, da sodelujejo ter, da širijo prijateljstvo in dobro voljo. Istočasno pa, da se pomerijo kdo je zmogljiviši. Res jim je treba čestitati v pričakovanju, da bomo še deležni takih srečanj, ki so tako potrebna za obstoj našega slovenstva tukaj in za nadaljevanje našega dela.

Ko smo že pri balinanju naj omenim še to, da ni mnogo družin, ki bi se lahko pohvalile s tem, da mati, oče, hči in sin sodelujejo na istem športnem mestu tako kot Kristanovi Milka, Silvo, Nataša in Robert - vsi člani SDM. Tudi mlajši sin Martin že nestrpno čaka, da bo pokazal svoj talent.

(s strani 5)

tedna. Prišel je čas, ko bi nekdo moral iti z prižgano bakljo buditi mnoge naše ljudi in jim dopovedati, da je skrajni čas, da se aktivno vključijo v našo slovensko skupnost.

Člani Slovenskega kluba v Perthu, WA, so v nedeljo 8. marca imeli svoj polletni občni zbor. Udeležilo se ga je 49 članov. Na sestanku so razpravljali tudi o nedostatkih klubskih pravil. Dogovorili so se naj odbor skliče posebni sestanek vseh članov, na katerem bodo izbrali komisijo, ki naj bi pregledala dosežanja pravila in predložila potrebne spremembe in dodatke.

Balinarske ekipe S.D.M. in Veneto ob podelitvi pokalov.

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

**SUNSHINE PAINTING SERVICE
PTY. LTD.**

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv.: 336 7171

Svoji k svojim !

IZ DALJNEGA PERTHA

Čeprav v to nerad verjamem, se vendar sprašujem o vzrokih. Ali naša umstvenost res sega samo od majhne vasi pa do pokrajinskega mesta? Za to ni opravičila, pa čeprav je resnica, da preveč naših ljudi živi samotno, brez ali celo z nič stikov z drugimi Slovenci. Zraven pa pride še vsakdanja borba za kruh in pomanjkanje časa za družabnost.

Kot že omenjeno, ravno tukaj nam manjka mladina. Ljudje, posebno ženske se vedno razveselijo, kadar nastopi kakšen mladinec z napovedjo, pesmico ali deklamacijo. Še imamo družine, katerih otroci govorijo lepo slovensko. Toda mnoge od njih nimajo časa, da bi prišle med slovensko skupnost vsaj ob koncu

PO 39 LETIH RAZVELJAVLJENA SODBA

Ljubljansko DELO objavilo sledečo novico:

LJUBLJANA, 20 marca – Republiški komite za informiranje nam je poslal informacijo o poteku kazenskega postopka zoper Vilija Divjaka, ki jo je pripravilo temeljno sodišče v Ljubljani.

Vili Divjak, roj. 4.5.1912 v Mariboru, kjer tudi stanuje, je bil leta 1948 pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani obsojen zaradi kaznivega dejanja po 3. točki, 6. členu Zakona o kaznivih dejanjih zoper ljudstvo in državo (Ur. 1 FLRJ 59/46), na kazni 5 let zapor. Vili Divjak naj bi leta 1942 sodeloval z okupatorjem. Kazen je bila leta 1949 s pomilostitvijo znižana na 4 leta zapor. Vili Divjak je kazni prestopil 1. 1951. Javni tožilec SRS je 22.1.1987 pri Vrhovnem sodišču SRS vložil predlog za obnovo postopka. Vrhovno sodišče SRS je predlogu za obnovo ugodilo, saj novi dokazi, ki so bili izvedeni v obnovitvenih poizvedbah in listine, ki jih je

Vili Divjak priložil prošnji za obnovo izpodbijajo zaključke prvotne sodbe. Dokazi, da naj bi sodeloval z okupatorjem so neprepičljivi, nobenega dokaza pa tudi ni, da bi po izpustu iz zapora dajal Gestapu poročila ali podatke. Zadeva je bila vrnjena sodišču prve stopnje v novo obravnavo. Pred razpisom obravnave je javni tožilec podal izjavo, da umika obtožbo. Sodišče je zato postopek zoper Vilija Divjaka ustavilo in razveljavilo prejšnji sodbi.

Iz Teleksa povzemamo, da je bil Divjak prvotno obtožen, da je ovadil Gestapu 12 oseb, s katerimi se je v španski državljanski vojni skupaj boril. Posledica zapora, v katerem je sedel do leta 1951 je bila kronična bolezen, izguba državljanstva in odtujitev od žene in družine.

V Teleksu končuje svoj članek Bojana Leskovar s temi besedami:

"Divjak je torej rehabilitiran! Zakaj se je to zgodilo šele po 39 letih, o tem si ne upam niti ugibati."

UMRL STANE KAVČIČ

V Ljubljani je v petek 27. marca za srčno kapjo umrl v 68 letu starosti Stane Kavčič. Med vojno in po vojni je zavzemal razne važne položaje v politični administraciji. Med Slovenci v domovini si je pridobil visok ugled, ko je bil predsednik Izvršnega Sveta Slovenije v letih 1968 in 1972 in je iz tega mesta bil odstavljen radi takozvane cestne afere. Jugoslavija je takrat prejela posojilo, ki bi ga po njegovem mnenju morali uporabiti za zgradnjo cest v Sloveniji, ne pa v Srbiji. Ostro je protestiral in bil zato odstavljen ter ni dobil nobene funkcije več. Predsednik IZ Jugoslavije je bil takrat Slovenec Mitja Ribičič.

ODKRITE BESEDE

Po pritožbah in tožbah, ki jih je moral poslušati predsednik predsedstva SR Slovenije, Franc Popit moral poslušati na pogovoru z gospodarstveniki v Mariboru je isti izjavil novinarjem: "Prosim napišite, da želimo Mikuliču dobro in da ga ne čemo odstaviti!"

To opozorilo ni bilo neupravičeno, saj na tem sestanku, ki je bil 17. aprila, udeleženci niso zbirali besed, ko so ocenjevali gospodarski in politični položaj. Kakor, da bi bil predsednik predsedstva SRS strelovod napetosti, usmerjene proti Beogradu, so direktorji najpomembnejših mariborskih delovnih organizacij naštevili nesmisle in oblike škodljivosti sedanjega diviznega sistema v Jugoslaviji, krivičnost posega o delitvi dohodka, najbolj pa vse bolj razraščajoče se krmljenje samoupravljanja.

Franc Popit je kar naravnost povedal: "To kar mi pripovedujete so posledice birokratsko-centralističnega urejanja naših problemov in vsi tisti ki obožujejo centralistično urejanje države, vidijo, kam to pelje."

Prej so nam očitali, da so republike krive za težave, zdaj pa, ko republike v ničemer več ne odločajo in ko se vse odloča v Beogradu, se vidi, da nas tak način odločanja ne pelje iz težav!"

"Nenehno smo se sklicevali na to, da ne smemo ustvariti deviznega trga, če ni deviz, pa so nas obsojali, da smo separatisti. Zdaj pa so rezultati zakona tu, njegovih avtorji pa se skrivajo v mišje luknje..."

Popit je obiskal tudi šentiljski mejni prehod se seznanil s težavnimi razmerami na tej mejnem prehodu, kjer je čakalo 13 kolon avtomobilov za vhod v Jugoslavijo. Tudi tu je bil odkrit: "To je prehod čez državno mejo, ve se, kdo bi moral skrbeti za državno mejo. Če se zbirajo dohodki na meji, bi jih morali tudi nekaj vračati za urejanje vhoda v državo." je dejal.

(Posneto po poročilu v Dnevniku z dne 18. aprila 1987.)

LJUBLJANČANI IN GOSTILNE

Ljubljancani so vedno imeli radi gostilne. Toda nekdanj še vse bolj kot danes.

Leta 1725 je bilo v Ljubljani 94 krčem, leta 1792 pa že 162. šest let za tem pa jih je bilo že 167. A prebivalcev je tedaj Ljubljana imela komaj kakih deset tisoč., kar pomeni, da je prišla ena gostilna na 60 ljudi.

Leta 1834 je bilo v Ljubljani 154 vinotočev, 6 pivovarn in po 7 kavarn in žganjarn ter približno 16.000 prebivalcev. Leta 1887 so našteali 173 krčem in vinotočev ter 14 kavarn. Na eno je prišlo 131 oseb.

Leta 1926 je bilo to razmerje ena proti 183. Ljubljana pa je imela tedaj 290 gostil in kavarn ter 53.306 ljudi.

Nezadostna zastopanost Slovencev v diplomatsko konzularnih predstavništvih je očitna že več kot dvajset let. V Sloveniji se jih le malo odloči za službovanje za službovanje v sekretariatu za zunanje zadeve.

Deloma so vzrok za ta problem razlika dohodkov med prejšnjimi službami in težave pri zaposlovanju soproj, omejevanje pogodbenih del za največkrat dobo 4 let in težave pri zaposlovanju v Sloveniji po končanem mandatu.

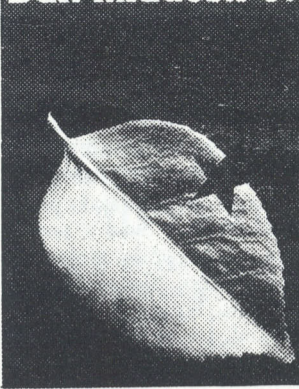
Po statističnih podatkih se v Sloveniji letos približujejo dvomilijonskemu prebivalcu.

Leta 1981 je bilo v Sloveniji milijon 917.000 prebivalcev, leto dni kasneje 8.000 več, leta 1983 1.933.000, leta 1985 milijon 973.000 in lani 20.000 manj kot dva milijona.

Od leta 1981 do lani se v Sloveniji v bistvu ni spremenilo število razvezanih zakonov. Vsa leta je bilo namreč na tisoč, razvezanih 1.3 zakonov. Upada pa število sklenjenih zakonskih zvez. Od 6.5 pred šestimi leti na 5.4 leta 1985 in 5.2 lani.

KAJ ZOPET HOČEJO TI SLOVENC

Dan mladosti 87

Novi plakat ki so ga vpeljali, potem ko je bilo razkrito, da je prvotno sprejeti bil potvorba iz nekdanje nacistične propagande. Pa tudi na tega so v Beogradu gledali z nezaupanjem, ker je v njem lipov list, sedanj simbol Slovenstva.

Slovenska mladina preko svoje organizacije že nekaj let predlaga naj bi se proslava mladinskega dne spremenila tako, da bi bolj odgovarjala potrebam današnjih razmer ter, da bi gmotna sredstva uporabljena zanjo uporabili v bolj koristne namene.

Letos, ko je na vrsti Slovenija, da se v njen štafeta začne, je organizacija Slovenske mladine hotela uporabiti to priliko za temeljito spremembo. Prvotno so hoteli štafeto popolnoma odpraviti in v podporo za to so v Ljubljani javno zbrali na tisoče podpisov.

Toda proti željam slovenske mladine je prišel pritisk z juga. Organizacije v ostalih republikah se s slovensko niso strinjale in so hotele zadržati doseženi način proslavljanja, tek štafete do Beograda, sprejemi, godbe, govori in proslave v krajih skozi katere bi štafeta

potovala. Ob zaključku na stadionu JA v Beogradu pa zopet centralna prireditelj, za katero je potrebno seveda mnogo denarja in organizacije.

Slovenska mladinska organizacija je nato odločila, da se bo štafeta pričela na samem vrhu Triglava na 21. marca, štafetno palico naj bi od tam odnesli v Dom mladine v Bohinju kjer bi jo pričakalo osem pionirjev v nošah narodnosti iz Jugoslavije. Igrala bi godba na pihala iz Gorij, Skofjeloški oktet pa bi zapel Prešernovo Zdravljico. Po nagovorih bi spored bil zaključen z baletom "Alpsko sanjarenje".

Glede predlaganega scenarija pa so se na sestanku v Beogradu pritoževali, da je v njem premalo izražena jugoslovanska narava slovesnosti v Bohinju na 21. marca in nekateri člani odbora so se celo spodtaknili ob besedilo Zdravljice. Od slovenskega pripravjalnega odbora so zahtevali naj do 20. marca pripravi nov scenarij.

Tudi ta načrt so morali sprejeti. V Beogradu, na zveznem odboru za proslavo dneva mladine so ovrgli slovenske predloge, razen predloga o študijskih sestankih. Sklenili so, da bodo namesto palice prenašali pokal, katerega bodo zopet s proslavami sprejemali na vsej progi, da bi se tako simbolizirala skupnost vseh narodov Jugoslavije in, da se bo slavnost končala kot običajno na stadionu JA s scenarijem, ki sta ga pripravila Slobodan Vujović in Žarko Cigoj.

Po 18 letih so v Sloveniji zopet vpeljali zdravniški naslov primarij. Kriteriji za ta naziv so zelo ostri in od 72 predloženih zdravnikov so samo 42 kandidatov podelili ta naslov.

(V rudniku premoga Raša pri Labinu v Istri je več kot 14 dni trajala rudarska stavka, dokler niso na zboru komunistov tega rudnika pozvali rudarje nazaj na delo. Tega zbora se je od 235 članov udeležilo 207. Stavkajočih delavcev pa je preko tisoč.)

Letošnja cestna dela bodo v glavnem zajemala nadaljevanje del v predoru skozi Karavanke, na trasiranju južne obvoznice skozi Maribor ter začetek del avtoceste Šmarje Sap – Višnja gora.

Na 23. aprila je bila vrednost avstralskega dolarja napram dinarju sledeča: Nakupna: 1 dolar za 419,42 dinarja, srednja: 419,79 dinarjev in prodajna: 420,42 dinarja.

Planšar Jaka

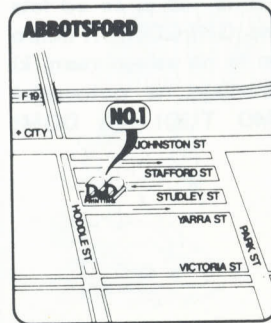
Planšar Jaka, ki ga je naslikal Jože Trobec, se bo uradno

Gorenska turistična maskota, Planšar Jaka bo postal tudi zaščitna znamka gorenjskih turističnih spominkov. Kasneje mu bodo pridružili še spremlevalce: krava Cika, ovca Beka in drugo. uporabili ga bodo tudi v risanih filmih.

Pty. Limited

- Quality Offset and Letterpress Printers
- Creative Designers
- Gold Stamping
- Raised Printing

1 STUDLEY STREET,
ABBOTSFORD, MEL., VIC. 3067
PHONE: 419 1733

ZA VSE TISKARSKÉ USLUGE
SE PRIPOROČATA
DRAGO - DANICA ZOREC

SPOMINI IZ STORŽKOVEGA DNEVNIKA

(15)

V tistem času smo si s prijatelji večkrat pravili vice in v spominu sta mi ostala tale dva: "Avstralec vpraša zakaj Jugoslovani tako mahate z rokami, kadar govorite? Zato, sledi odgovor brihtnega Slovenca, ker smo v Avstralijo prišli brez verig na rokah in govorimo svobodno." Še bolj duhovita pa je tale uganka: "Ali veste, kakšna je razlika med očetom Avstralcem in sinom Avstralcem? No, oče štrajka, da ne dela, sin pa študira, da tudi ne dela!"

Zdaj pa šalo na stran. V juniju tega leta je na turnejo odpotoval pevski zbor kluba Triglav iz Sydneya, ki je z nekaj koncerti po Sloveniji in Koroskem dostojno zastopal Avstralijo. Lepo se je v domovini odrezala tudi mlada plesalka folklore Tamara Rogelja, ki je na izseljenem pikniku v Škofji Loki in tudi drugod lepo zastopala Slovensko društvo Sydney.

V septembru 1982 je iz domovine prišel na pomoč p. Valerijanu mladi pater Ciril Božič iz Novega mesta. Sadovi njegovega dela so bili takoj vidni v lepo aranžirani cerkvi in ob nedeljskih službah božjih. Videli pa smo ga tudi že med zidarji, kako nosi opeko. Vsi smo ga veselili!

V juliju je bilo v Melbournu ustanovljeno združenje jugoslovanskih piscev v Avstraliji. Izbranih je bilo 25 članov, ki naj bi sestavljali odbor. Za predsednico je bila izbrana Olga Sokač - Dubočanin, ki je v tistem času v samozaložbi izdala knjigo pesmi z naslovom "Dežela tuja in moja". Vrženo seme je vzkliko. Danes združenje nekajkrat letno izdaja glasilo "Svobodni razgovori" in v marcu 86 je izšla knjiga "Naše staze", v kateri so dela različnih avtorjev, pesmi in proza literatov iz Jugoslavije, ki živimo v Avstraliji. Izšel pa je že tudi "Zbornik", za kate-

rega se je zelo trudil g. Jože Žohar, ki je nekaj let urejal Avstralskega Slovenca.

V petek, 26. novembra 82, je bilo na Ethnic Affairs Commission v mestu svečano lansiranje (ali po domače krst) knjige g. Ivana Kobala z naslovom "Man who built the Snowy". Prijetno okrašena dvorana (še cvetoča lipa ni manjkala) in znani obrazi ... (joj, kako dolgo se z nekaterimi že nismo srečali!) je dajalo prostoru svečan videz. Gospa Saša s sestro Nevo je poskrbela za okrepčila, moja malenkost pa za dekoracijo. Slavnostni govornik je bil dr. Paolo Totaro, ter seveda avtor knjige g. Kobal, ter njena urednica. Sam krst pa je opravil Mr. Alf Grassby. In srečali smo še Italijana Pina Bossi s soprogo (trenutno piše humoresko z naslovom "Who is afraid of ethnic wolf?"). Ravno pa se je vrnil s snemanja dokumentarnega filma iz Italije (kar mu je omogočila ABC televizija). In priliko smo še imeli srečati urednika Nove dobe ter z mnogimi slovenskimi kulturnimi delavci in pisci. Danijela Hliš - Thirion se je končno imela priliko rokovati z urednikom Avstralskega Slovenca g. Jožetom Žohar. Gospa Pavla Gruden je bila vsa v živahnem elementu; "Ne kregali pa se menda ne bomo! Jaz sem najprej Slovenka, potem pa tudi Jugoslovanka!" S tem sva se strinjali tudi midve z Danijelo. Priliko smo imeli stisniti roko tudi industrijalcu, dobremu človeku in zavednemu Slovencu, g. Dušanu Lajovic, ki se je ravno vrnil z Japonske. Povedal je, da so tam zelo dobro organizirani in da imajo le 2% nezaposlenih.

Srečanje je bilo zares zelo lepo. Za g. Kobala in njegovo hčerko Ireno, ki je bila ob atkovi strani, je bil to pomemben, velik dan!

(se nadaljuje)

ZA NASVET IN NAKUP BARV IN TAPET

SUNCOAST DECORATING PTY.LTD.

24 Horton Parade
Maroochydore, Qld. 4558

Priporoča se: MARJAN LAUKO

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POSEBNI POLET ZA VAS: 10. junija 1987.
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANAin tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije.

Na razpolago so tudi posebni poleti do Zagreba:

2. julija 1987	16. julija 1987
5. julija 1987	30. julija 1987

Zaradi novih predpisov glede potnega lista vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ROJAKI

ZA KUPOPRODAJO

NEPREMIČNIN

(zemljišč, stanovanjskih hiš,
trgovskih poslopij itd.)

se obrnite na poznano tvrdko

DOUGLAS KAY
REAL ESTATE

10B East Esplanade, St. Albans, 3021

kjer vam bo na uslugo

PETER KRICKIČ
Generalni ravnateljTelefon: 366 1322 in 366 1822;
po uradnih urah: 336 3303

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL-CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:

kuhinjsko pohištvo - mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. -
vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:

Kitchens - Vanity Units - Wardrobes - Book shelves

Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

ROJAKI, KI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA'. '. '. .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

209-215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel.: 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku